

FONDAT
27 mai 1992
Nr. 12 (563)
30 iunie 2012

Pentru Onoare! Pentru Patrie! Pentru Tricolor!

Oastea Moldovei

PUBLIKAȚIE EDITATĂ DE MINISTERUL APĂRĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA

oastemoldovei@army.md

STELELE DESTINULUI MILITAR

106 absolvenți ai Academiei Militare au fost avansați la gradul de locotenent

În ultima zi de ciresar în scuarul Arcului de Triumf, acolo unde se împletește trecutul și prezentul, arhitectura și natura, 106 absolvenți ai Academiei Militare „Alexandru cel Bun” au plecat capul cu smerenie și înalt devotament în fața drapelului de luptă al instituției ce le-a fost școală și casă timp de patru ani.

Promotia a XVII-a a unicei instituții militare de învățământ superior din Republica Moldova a dat start unei noi curse în cariera militară trăind primele emoții de ofițer. Precum cei 4 piloni ai Arcului de Triumf ce unesc Catedrala Nașterii Domnului, Clopotnița, Piața Marii Adunări Naționale și Clădirea Guvernului Republicii Moldova, așa acești tineri, încă boboci în arta militară, fac puntea de

legătură dintre cei ce se străduie să devină ofițeri și cei care deja poartă steluțele mult râvnite. O primă reușită frumoasă a tinerilor militari a deschis larg ușile către public printr-o ceremonie solemnă de înmînare a diplomelor de absolvire.

De dimineață, așa cum se cuvine bunilor enoriași, absolvenții au trecut pragul Catedralei „Adormirea Maicii Domnului” unde și-au luminat cuge-

tele cu o slujbă de binecuvîntare către o nouă treaptă din viața plină de surprize. Soborul de preoți i-a îndrumat să fie neînfricați dînd exemplul marilor voievozi Ștefan cel Mare și Constantin Brîncoveanu, să prețuiască calitățile cultivate de către părinți și profesori. Cîntecul bisericesc și lumina emanată de luminări, dar și de chipurile tinerilor au creionat relația dintre biserică și armată, instituții ce slujesc poporului.

Precum lăstarul nu-și uită rădăcinile, locotenenții au mers la monumentul lui Ștefan cel Mare pentru a îngenunchia cu o floare în fața marelui voievod ce ne-a lăsat cea mai de preț moștenire, moștenire pe care și ei, deja apărători ai Patriei, să o apere și să o slujească cu demnitate și onoare.

În ritmuri solemne, la festiva-

te s-au adunat înalți demnitari, oaspeți, rude, apropiați, profesori, și nu în ultimul rînd, comandantul (rector) Academiei Militare, colonelul Mihail Bucliș. Rectorul, cu glas de părinte, i-a povățuit: „Nu contează nota de la examene, ci profesionalismul, atitudinea, străduința și pasiunea față de profesia pe care v-ați ales-o. Veți activa în colective diferite și fiecare după cum se va integra, așa va avea succes, iar noi ne vom mîndri cu succesele voastre.”

Cuvinte de felicitare au fost adresate și de către Comandantul Suprem al Forțelor Armate, Președintele Nicolae Timofti: „Gradul de locotenent reprezintă o dovadă a faptului că ați finisat cu succes etapele de pregătire teoretică, practică și patriotică. Superiorii dum-

nevoastră v-au apreciat efortul pe care l-ați arătat de-a lungul anilor de studii și sînt sigur că v-au inițiat în ceea ce înseamnă responsabilitate, competență și onoarea unui militar. Înaltul oficial a mulțumit părinților și le-a urat locotenenților „într-un ceas bun” în noua etapă a carierei.

Ministrul Apărării, Vitalie Marinuța, generalul ce a trecut toate etapele într-o carieră militară, cunoscînd emoțiile tinerilor, susține că este mulțumit de calitatea pregătirii ofițerilor promoției acestui an. „Pentru ei începe o nouă etapă în serviciul militar, în care noi așteptăm să se remarce prin competență, perseverență, devotament și profesionalism”, a menționat ministrul Marinuța.

Continuare în pag. 5

Abonați-vă la “Oastea Moldovei”! Indice de abonare: 76946

GATA PENTRU MISIUNI INTERNAȚIONALE!

Subunitățile Armatei Naționale au fost certificate pentru operațiuni internaționale de menținere a păcii

Republica Moldova este certificată să participe în operațiuni de menținere a păcii cu mandat internațional. Decizia a fost luată de grupul de experți internaționali, care au evaluat subunitățile Armatei Naționale conform Conceptului Capabilităților Operaționale (CCO).

Potrivit ministrului Apărării, Vitalie Marinuța, prin aderarea, în 2007, la Conceptul Capabilităților Operaționale, Republica Moldova a confirmat o dată în plus că este interesată să treacă de la statutul de consumator de securitate regională și internațională la cel de furnizor de securitate, fiind capabilă să acționeze în teatrele de operații, alături de partenerii săi. Declarația a fost făcută de ministrul Apărării Vitalie Marinuța în cadrul ceremoniei de închidere a exercițiului „Scutul Păcii 2012”, desfășurat în perioada 25-28 iunie la centrul de instruire Bulboacă.

„În 2007, când am demarat acest proces, obiectivul nostru a fost foarte

clar — să sporim nivelul de interoperabilitate cu forțele țării partenere, în conformitate cu legislația Republicii Moldova. Astăzi, la distanță de cinci ani de antrenament intens și riguros, putem afirma cu certitudine că efortul și timpul investit au dat un rezultat pe măsură. Astfel, experiența acumulată în această perioadă ne va permite elaborarea și implementarea programelor de instruire și evaluare pentru toate unitățile, ceea ce reprezintă un pas considerabil în reformarea Armatei Naționale”, a menționat ministrul Marinuța.

Prezent la eveniment, ambasadorul SUA în R. Moldova, William H. Moser, s-a arătat mulțumit de prestația

militarilor moldoveni. „Consider că mijloacele financiare investite de către Statele Unite în organizarea exercițiului CCO au meritat efortul. Am ajuns la concluzia că trupele moldovenești sînt bine pregătite în conformitate cu standardele internaționale, astfel încît contribuția acestora la menținerea păcii în lume să fie eficientă. Datorită rezultatelor pe care le-au arătat în cadrul exercițiului, pot afirma că militarii Armatei Naționale sînt gata să participe în misiunile internaționale”, a specificat Moser.

În acest an, în cadrul etapei finale au fost evaluați 98 de militari din compania de infanterie a Batalionului 22 de Menținere a Păcii și grupa de genişti din componența Batalionului Geniu „Codru”. Abilitățile profesionale ale militarilor moldoveni au fost testate de 10 evaluatori naționali, monitorizați de către trei ofițeri din Italia și Portugalia la planificarea operațiilor, procesul de executare a misiunilor, asigurarea logistică, comandă și control și administrarea personalului.

Scenariul exercițiului a cuprins 45 de evenimente și incidente specifice teatrelor de operații internaționale. Cele mai importante au fost operațiunile de convoi și patrulare, deplasarea tactică, inspecția de cîmp, controlul mulțimii, asigurarea măsurilor de protecție și acordarea asistenței medicale.

Armata Națională a aderat la CCO în 2007. Conceptul Capabilităților Operaționale este un instrument de colaborare în cadrul programului Parteneriat pentru Pace, exprimat prin implementarea standardelor occidentale în instruirea și evaluarea subunităților declarate și oferă R. Moldova posibilitatea de a participa la operațiuni multinaționale de menținere a păcii.

Procesul de evaluare operațională a Armatei Naționale, conform CCO, a început în anul 2007 și este structurat în două niveluri. Fiecare nivel include etapa de evaluare internă și internațională.

Primul nivel, etapa internă, a avut loc în vara anului 2008. În 2009, pacifiicatorii moldoveni au trecut primul nivel

de evaluare prin testarea internațională.

În anul 2011 s-a desfășurat evaluarea internă pentru cel de-al doilea nivel, iar anul curent, militarii noștri au fost testați de către experți străini.

**Locotenent major
Inga MIHAILOVA**

Oficial

Rolul atașărilor militare este esențial pentru consolidarea relațiilor de cooperare dintre Republica Moldova și țările partenere în domeniul militar. Declarația a fost făcută de ministrul Apărării, Vitalie Marinuța, în cadrul întreprinderii anuale a atașărilor militare acreditați în Republica Moldova cu reprezentanții conducerii instituției militare.

REUNIUNEA ATAȘĂȚILOR MILITARI LA CHIȘINĂU

În cadrul întreprinderii cu diplomații militare, Vitalie Marinuța a reiterat disponibilitatea instituției militare moldovenești privind întărirea și dezvoltarea relațiilor bilaterale pe segmentul militar, care reprezintă o parte însemnată a cooperării interstatale. În această

ordine de idei, ministrul Apărării a menționat că Armata Națională este motivată de intensificarea interoperabilității cu armatele țărilor occidentale și participarea în operațiuni internaționale de menținere a păcii cu caracter umanitar. Referindu-se la procesele

de modernizare a Armatei Naționale, Vitalie Marinuța a menționat că sprijinul acordat de parteneri reprezintă o contribuție semnificativă în procesul de reformă militară.

Agenda evenimentului cuprinde vizitarea Batalionului 3 de Infanterie Motorizat din cadrul Forțelor moldovenești de menținere a păcii și participarea la faza finală a aplicațiilor „Scutul Păcii 2012”.

Turul atașărilor militare, organizat de Ministerul Apărării, se desfășoară anual și are drept obiectiv familiarizarea cu stadiul actual de dezvoltare a Armatei Naționale.

Actualmente în R. Moldova sînt acreditați atașăți militari din 25 de state. Cinci țări (România, SUA, Federația Rusă, Polonia și Ucraina) au diplomați militari cu sediul la Chișinău, iar restul, cu sediu la București, Kiev și Moscova.

DISCUȚII ÎN MATERIE DE SECURITATE

Șeful Marelui Stat Major, Comandantul Armatei Naționale, generalul de brigadă Vitalie Stoian, a participat în perioada 28-29 iunie, la conferința internațională în domeniul apărării și securității, organizată în orașul Batumi, Georgia.

Potrivit colonelului Ilie Cernenchi, șef J 5 Direcție planificare strategică, Marele Stat Major, lucrările conferinței au fost axate pe revizuirea tendințelor curente prin prisma perspectivei naționale, regionale și internaționale.

În cadrul vizitei generalul de brigadă Stoian a avut o întreprvedere de lucru cu general-locotenent Devi Tchankotadze, șeful Statului Major Întrunit al Forțelor Armate ale Georgiei. În timpul dialogului au fost abordate un șir de probleme care vizează apărarea și securitatea internațională.

Cernenchi a menționat că la conferința internațională au participat circa 180 de reprezentanți din diferite structuri și organizații internaționale din: Turcia, Estonia, România, SUA, Lituania, Finlanda, Norvegia, Marea Britanie, Polonia, etc., care se ocupă de problemele apărării și securității.

Pentru Onoare!
Pentru Patrie!
Pentru Tricolor!

Oastea Moldovei

Centrul mass-media militară
Șef Centrul mass-media militară –
redactor-șef
locotenent-colonel Ion VULPE
tel. 252-252

**Locuitor-șef Centrul
mass-media militară**
maior Sergiu LECA
tel. 252-047

Echipa redacțională:
locotenent major Inga MIHAILOVA
locotenent Natalia ANDRONACHI
plutonier adjutant Vitalie IOVU
Ecaterina RUSU
Larisa ȚIBULEAC
Dmitrii VOSIMERIC
oasteamoldovei@army.md
tel. 252-045, 252-047

Secția TV/Radio:
locotenent major Denis ROTARU
locotenent Pavel MAFTEI
locotenent Mihaela MÎRZA
Liuba POIȚAN

ladatorie@army.md
scutulpatriei@army.md
tel. 252-019

Secția internet:
maior Viorel GLAVA
Diana MOISA
tel. 252-021

Centrul mass-media militară
or. Chișinău, șoseaua Hîncești, 84
Materialele publicate
de „OASTEA MOLDOVEI”
reflectă opinia autorilor care s-ar putea
să nu exprime poziția redacției.
Reluările din „OASTEA MOLDOVEI”
trebuie să conțină trimiterile la sursă.

Tipărit la „Prag-3”, Tiraj 2000. Comanda 1800

GARDA DE ONOARE - CARTEA DE VIZITĂ A REPUBLICII MOLDOVA

Compania Gărzii de Onoare a devenit o carte de vizită a Republicii Moldova. Pe parcursul celor 20 de ani de existență a Companiei Garda de Onoare, profesionalismul și ținuta lor militară a fost apreciată și admirată de mii de ori atât de oaspeții Republicii Moldova, cât și de cetățenii noștri”, a declarat Președintele Republicii Moldova, Comandantul Suprem al Forțelor Armate, Nicolae Timofti, în cadrul ceremoniei militare, organizate cu prilejul aniversării de 20 de ani de la crearea subunității.

Șeful statului a urât „La mulți ani!” Gărzii de Onoare specificând: „Vă îndepliniți foarte bine atribuțiile pe care le aveți. În acest sens sînteți un model și vă mulțumesc pentru efortul depus pe parcursul a două decenii, pentru că prezența statului nostru la cel mai înalt nivel”.

Potrivit ministrului Apărării, Vitalie Marinuța, această subdiviziune a Armatei Naționale este un simbol al statului

și este mai puternică decît pregătirea fizică istovitoare. „Atenția și emoțiile pe care le trăim la ceremonii, inaugurări, sărbători merită efortul imens pe care îl depunem”, spune cu mîndrie tînărul ostaș. Fiind aproape de finalul vieții cazone, Dohoter susține că a îndrăgît activitatea din unitatea militară și dorește să devină militar prin contract, pentru că este o onoare să-ți slujești Patria.

De ploaie, ninge sau sînt temperaturi de +35°C, fruntea le e sus și privirea-i înainte. Ei sînt primele închipiri despre armată și țară, sînt diplomații în straie militare. Felul cum prezintă raportul sau cum ridică piciorul este evaluat de cele mai înalte fețe din stat. Ei au trăit cele mai senzaționale emoții sub intonarea imnului de mii de ori. Acești militari sînt speciali în modul lor de a fi.

Sînt înalți și chipeși, cu o pregătire moral-psihologică și fizică foarte bună, pentru că deseori trebuie să stea nemișcați cîteva ore, și dacă pentru cineva poate parea simplu, de fapt, este foarte greu să stai echipat din cap pînă-n picioare indiferent ce surprize îți oferă timpul sau condițiile puse la dispoziție. Și mai „interesante” sînt situațiile imprevizibile ce apar la unele ceremonii, și doar

cei ce au trecut prin asemenea momente pot să le dea note. Sînt nevoiți să aplice toată dibăcia în exercițiile demonstrative cu arma, unde nu au voie să le tremure mina sau gîndul la reușită. Multe și anevoioase sînt antrenamentele băieților de la Garda de Onoare, important pentru ei este să bucure ochiul publicului și să-și îndeplinească misiunea cu demnitate și onoare. Așa cum, de altfel, o și fac!

Ce înseamnă să fii comandant al Companiei Garda de Onoare?

Colonel Ion DOȚENCO,
comandantul Brigăzii
„Ștefan cel Mare”:

„A fi comandantul companiei Garda de Onoare înseamnă a fi responsabil pentru fiecare subaltern din formație, pentru fiecare ținută, mișcare, ordin. Pentru a reprezenta țara la ceremoniile de cel mai înalt nivel, Garda de Onoare are un program specific, separat de antrenament, ceea ce necesită răbdare, pregătire fizică și moral-psihologică corespunzătoare. Atît comandantul acestei companii, cît și fiecare reprezentant al acesteia trebuie să fie conștient de îndatoririle asumate și să depună eforturi maxime pentru a obține succes și a îndeplini misiunea care îi este delegată.”

„Comandantul Gărzii de Onoare este imaginea Armatei Naționale, primul om care întilnește persoanele oficiale din delegațiile țărilor străine. Succesul unei misiuni depinde nu doar de comandant, dar și de efectivul din formație, iar pentru o reușită sigură comandantul trebuie să depună efort maxim pentru a-l instrui și a-l conduce corect în orice situații, și mai ales în cele imprevizibile. Pentru a fi un bun comandant trebuie să ai capacități de a te orienta în orice situație, și de a lua rapid decizii eficiente.”

Maior Igor PROCOP,
locțiitor comandant
Batalionul de Gardă:

„Comandantul Companiei Garda de Onoare este o persoană care ghidează 130 de militari din subordine, care împărtășește aceleași gînduri cu ei, care educă sentimentul de patriotism. Este persoana care aduce un aport semnificativ în imaginea Armatei Naționale și a republicii pe plan internațional. Mă bucură faptul că această carte de vizită face parte din structura Armatei Naționale.”

Colonel Oleg CEBOTARI,
șef Direcție protocol și ceremonial:

„Atunci cînd stai lîngă drapel ești cuprins de mîndrie, dar și de griji, pentru că ești prima persoană pe care o vede un oficial străin și trebuie să fii impecabil atît prin ținută fizică, cît și morală. Noi sîntem cei care reprezentăm țara, armata și doar prin muncă asiduă și mult devotament reușim să ne îndeplinim această nobilă obligație. Mulțumesc tuturor celor care au depus efort și răbdare în pregătirea noastră, astfel încît azi de la soldat și pînă la ofițer, fiind aliniați la diferite ceremonii, să fim demni că facem parte din Garda de Onoare a Armatei Naționale.”

Pagină realizată de locotenent Mihaela MÎRZA

și este o onoare pentru instituția militară de a avea în structura sa o companie ca Garda de Onoare, care reprezintă nu doar armata, ci și Republica Moldova. „Din 1992 și pînă în prezent vedem cît de mult a evoluat această structură militară. Cu toate acestea dorim ca să asigurăm această unitate cu echipament și mai performant, cu uniforme care intrădevar să ne prezinte specificul nostru de ținută națională, în așa mod încît Republica Moldova să fie mîndră cu Garda ei de Onoare”, a subliniat ministrul Marinuța.

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări, dar și pentru rezultate înalte în executarea cu succes a misiunilor importante, comandantul companiei, locotenent major Vasile Ojoga, și port-drapelul, plutonier adjutant Vitalie Josan, au fost decorați, prin decret prezidențial, cu distincția de stat, medalia „Meritul militar”. Prin ordinul ministrului Apărării au fost decorați cu distincții militare fruntașii Batalionului de Gardă: colonelul Dumitru Mudrenco cu medalia „În slujba Patriei” gr. I, locotenent major Alexandru Iust, sergenții inferiori Valeri Băț și Mihai Rodici cu medalia „În slujba Patriei” gr. III. De insigna „Militar eminent” s-au învrednicit sergenții inferiori Serghei Cojocari, Iurii Dohoter, Dorin Rotari. Alți militari ai Gărzii de Onoare și foști comandanți ai acesteia au primit diplome de onoare ale Guvernului Republicii Moldova și cadouri de preț din partea ministrului Apărării.

Sergentul inferior Iurie Dohoter, soldat în termen în Compania Garda de Onoare, originar din or. Drochia, a remarcat că dorința de a deveni militar și anume într-o asemenea subunitate a fost

Potrivit colonelului Dumitru Mudrenco, comandantul Batalionului de Gardă, anual militarii din Compania Garda de Onoare participă la circa 250 de ceremonii, asigurînd activitățile protocolare de stat, ceremoniile de acreditare a diplomaților străini și înmînare a distincțiilor de stat, etc.

În Compania Garda de Onoare sînt recrutați tinerii cu o înălțime de 185-195 cm, pregătire fizică bună, aspect exterior plăcut, studii medii speciale. Antrenamentele zilnice la instrucția de front și cea de specialitate durează cîte 4 ore. Compania Garda de Onoare a fost creată prin ordinul ministrului Apărării pe data 22 iunie 1992.

Cu această frumoasă ocazie, ținem să-i menționăm pe cei care au stat și stau la baza instruirii și succeselor Companiei Garda de Onoare: Alexandru Bulmaga (1992), Vasile Cebotarian (1992-1994), Oleg Cebotari (1994-1997), Ion Doțenco (1997-1999), Mihail Tișenco (1999-2003), Igor Procop (2003-2009), Andrei Bulban (2009-2011), Vasile Ojoga (2011-prezent).

VIITORII OFIȚERI - ÎN „FEBRA” CONTROLULUI MEDICAL

În aceste zile, candidații la înmatriculare la Academia Militară „Alexandru cel Bun” sînt testați de către comisia medicomilitară a garnizoanei Chișinău la Centrul consultativ diagnostic al ministerului Apărării. Pentru etapa a II-a, cea definitivă, comisia și-a început activitatea la data de 26 iunie și va finaliza la 14 iulie curent, deoarece expertiza medicală inițială, tinerii ce aspiră la militărie, au trecut-o în centrele militare teritoriale.

Pînă la 28 iunie circa 50 de tineri din Chișinău și din raioanele de nord ale republicii au fost consultați de medici, în vederea stabilirii aptitudinii de a fi admiși la studii în această instituție de învățămînt. Viitorii studenți au fost însoțiți de părinți și de reprezentanții Centrelor teritoriale militare. Expertiza medicală pe care trebuie să o treacă fiecare tînar este una complexă și cuprinde tot spectrul de proceduri, începînd de la analizele de sînge, electrocardiograma, fibrogastroscopia, pînă la ultrasonografia organelor interne pentru determinarea unor maladii cronice. O atenție deosebită se atrage la auz și vîz, și să nu fie depistate unele maladii ca gastroduodenita, ulcere stomacale, malformații la rinichi sau ficat. Potrivit colonelului(r) Ion Targon, șeful Centrului consultativ diagnostic al Ministerului Apărării, obiectivul comisiei este să nu admită persoane cu astfel de diagnoze în instituția militară. De asemenea, se efectuează testarea psiho-fiziologică în colaborare cu psihologi din diverse structuri ale Forțelor Armate.

Pe parcursul perioadei de examinare sînt așteptați mai mult de 240 de tineri și tinere, conform listelor prezentate de către centrele militar-teritoriale din republică.

În premieră anul acesta, fetele trec comisia medicală în calitate de candidați la înmatriculare. „Noi deja avem doamne în Armata Națională, care își îndeplinesc serviciul la nivel, indiferent de ce posturi ocupă. Credem că viitoarele noastre transmisioniste se vor descurca la fel de bine”, a declarat Ion Targon.

Potrivit șefului Centrului consultativ diagnostic, tinerii sînt foarte ambițioși,

chiar dacă acesta este abia începutul vieții mature. În eventualitatea diagnosticării unor maladii insistă să urmeze orice tratament, doar pentru șansa să meargă la academie.

Conform statisticii din anul precedent, zece la sută din tineri, din cele 230 de solicitări, au fost declarați inapți pentru serviciul militar.

Olga Albu din Chișcăreni, raionul Sîngerei, speră să suplinească rîndurile primei promoții de fete înmatriculate la Academia Militară „Alexandru cel Bun”. Dintotdeauna îi plăcea disciplina și uniforma militară. A învățat să asculte, fiindcă știe că aceasta contează foarte mult în armată. Mama a susținut-o în alegerea ei. E conștientă că va trebui să renunțe la multe lucruri, dar e ferm convinsă că a făcut alegerea corectă. „Procedura de trecere a comisiei medicale mi se pare migăloasă, dar cu răbdare, timp de o zi, o scoți la capăt”, spune Olga.

Rodica Cojocari din Glodeni împreună cu soțul și-au văzut odrasla încă din copilărie îmbrăcată în distinsa ținută militară. Tatăl pe cînd era de vîrsta lui și-a dorit să se facă ofițer, dar părinții nu i-au permis. Pentru ei armata era egală cu războiul. A renunțat și nu și-a văzut visul cu ochii. Dacă nu i-a reușit tatălui, măcar fiul s-o facă, au subliniat soții. În opinia lor, armata va continua educația băiatului și va influența benefic personalitatea lui. Cît despre comisia medicomilitară, cred că e binevenită, deoarece țara are nevoie de ofițeri sănătoși, apți pentru serviciul militar.

Locotenent
Natalia ANDRONACHI

E UN VIS DE COPIL ȘI SPER SĂ AJUNG SĂ PORT BERETA ALBASTRĂ

Jurnalul săptămînal cu Alexandru TANASIEV

Alexandru TANASIEV, Plutonul 11, Infanterie.

Născut la 19 aprilie 1990 în satul Cocieri, raionul Dubăsari.

A terminat liceul din satul natal. Proaspăt absolvent

al Academiei Militare a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”, specialitatea infanterie.

Luni

Ultima luni de student militar, ultima „deșteptare” exact la ora 6.00. Mă trezesc și pentru cîteva momente mă prind la gîndul că o să-mi lipsească multe lucruri din viața de student și mă iau la sfat cu nostalgia. Revin, totuși, la realitate, e ziua în care am ultimul examen - teza de licență. Deși sînt pregătit, îmi fac griji, ca de altfel de fiecare dată cînd susțin probe de evaluare. În fața comisiei, constituită din personalități ale mediului militar, îmi expun gîndurile concis și la obiect, încercînd să conving audiența că ideea mea merită să fie implementată în armată. Se pare ca am reușit, pentru că am luat un „10”.

Marți

Eprima dimineață din cei patru ani de studenție în care emoția și grija a lăsat locul destinderii și liniștii sufletești. Încerc să mă mobilizez, pentru că echipa de jurnaliști militari de la publicația „Oastea Moldovei” și emisiunea „La datorie” mi-au luat un interviu. Buni jurnaliști de acolo - competenți, cunosc domeniul și eu mă simt în siguranță cu ei. Mai pe scurt, sînt de-ai noștri. Interviul s-a încheiat cu o sesiune foto în ținută de paradă. Aici emoția și-a spus cuvîntul, pentru că, la rugămintea echipei, am purtat epoleții de locotenent și, chiar dacă a fost pentru o jumătate de oră, sentimentul s-a dovedit a fi copleșitor.

Miercuri

E ziua repetițiilor pentru ceremonia de absolvire în scuarul Catedralei mitropolitane. Căldură insuportabilă afară, dar noi, cei care ne pregătim de cel mai important eveniment de pînă acum din școala militară, nu mai simțim nimic. Ascultăm instrucțiunile superiorilor, încercăm să executăm cadența și totul iese ca la carte. Antrenamentul a fost obositor, dar nu mai contează, pentru noi a început numărătoarea inversă - trei, doi, unu - atît a mai rămas pînă la Ziua cea mare, în care epoleții de locotenent vor înlocui „epoleții de student”.

Joi

Dimineața a început frumos, cu un apel telefonic de la fratele meu,

aflat ca mulți moldoveni la muncă peste hotare. Întrebarea a fost dacă știu în ce unitate voi fi repartizat. Deși urma să cunosc răspunsul, încă nu-l am, dar dorința mea este să ajung să fac serviciul militar în Batalionul 22 de Menținere a Păcii. E unitatea în care mi-am dorit să ajung încă din anul întîi de facultate. E un vis de copil și sper să ajung să port Bereta Albastră. În după amiaza zilei a venit și vestea cea mare - bereta albastră o să-mi aparțină, am fost repartizat în unitatea de elită. Și asta mă face să spun că visele în care crezi din toată inima devin realitate.

Vineri

Ultima zi pe care o petrec în Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun”, care mi-a ținut loc de casă și masă timp de patru ani. Ultima zi presupune multă alergătură, începînd de la predarea bunurilor materiale pe care le-am folosit în această perioadă, pînă la colectarea semnăturilor pentru fișa de achitare. Îmi găsesc timp pentru a-mi lua rămas bun de la profesorii care mi-au fost mai aproape de suflet - modele demne de urmat pentru cei ce-și aleg cariera de militar. Promit să revin la ei pentru un gînd bun și un sfat necesar în drumul care se deschide pentru mine - cel de comandant de pluton. Spre seară găsesc timp să-mi sun rudele, pe care le aștept la ceremonia de absolvire. Vorbim

puțin, pentru că mîine avem tot timpul din lume!

Sîmbătă

Ceremonia, desfășurată în scuarul Catedralei mitropolitane și emoționantă pentru fiecare dintre colegii mei, a fost pe măsura așteptărilor noastre. Președintele țării, Comandantul Suprem al Forțelor Armate, mi-a înmînat diploma de absolvire și insigna „Militar eminent” - un gest care m-a onorat. Alături de mine au fost rudele, venite din raionul Dubăsari, satul Cocieri. Emoția s-a citit și pe chipul lor. Vreau să cred că i-am făcut mîndri de rezultatele mele în cei patru ani de studii. Și mai vreau să cred că vor fi mîndri de mine și în anii care vor urma - pentru mine începe o viață frumoasă, în care provocările vor fi la ordinea zilei. Mie-mi plac provocările, ele mă fac să-mi testez capacitățile și să-mi depășesc limitele. Adio, viață de student! Bine ai venit, destin de ofițer!

Sursă: Europa Liberă, Chișinău

Oficial

Colonel Andrei ȘARBAN,
locțiitor șef Marele Stat Major, președintele
comisiei examenului de licență din cadrul
Academiei Militare „Alexandru cel Bun”

„FIECARE STUDENT A FOST APRECIAT LA JUSTA VALOARE”

În perioada 25-27 iunie, patru subcomisii au asistat la susținerea tezelor de licență la 2 specialități: ingineria și tehnologia transporturilor auto și electronică și comunicații.

Comisiile au fost alcătuite din profesioniști, care s-au străduit să aprecieze nivelul de cunoștințe și prezentarea fiecărui student. Nu pot să nu-i menționez pe cei care s-au evidențiat la susținerea tezei de licență la specialitatea infanterie

- Alexandru Tanasiev, Anatolie Melnic; artilerie - Ion Demian; Dumitru Ivanov; graniceri - Laurențiu Moraru, Andrian Cristea, Roman Chiosa, Serghei Gonța; carabinieri - Anatolii Matrosu, Nicolai Condorachi, Serghei Plop; transmisiuni-Mihail Pavlov. Toți ei au fost notați cu nota maximă.

Menționez că toate lucrările pot fi aplicate în domeniul în care s-a studiat și o diferențiere a acestora nu e potrivită.

Apreciez foarte mult activitatea studenților, deoarece fiecare teză de licență este o participare a activității vaste din anii de studii. Toți anii de studii locotenenții „de mîine” au tins către aceste reușite. Consider că fiecare a obținut ceea ce a meritat. La moment este necesar ca Armata Națională să folosească acest bagaj de cunoștințe al tinerilor specialiști.

Ofițerii Republicii Moldova

Mii de gânduri și zîmbete de mîndrie pentru părinți și dascăli, iar la absolvenți se perindă imagini din foștii ani de studiu, altădată amari, iar acum la despărțire mult prea dulci și pentru unii cu regrete, că nu au știut a prețui clipele frumoase alături de colegi.

STELELE DESTINULUI MILITAR

106 absolvenți ai Academiei Militare au fost avansați la gradul de locotenent

Continuare din pag. 1

Comandantul companiei de absolvenți, maiorul Andrei Șram, care a fost zi de zi, trup și suflet cu studenții de altădată, care i-a tot îndrumat, care a avut emoții alături de ei la fiecare notă și fiecare doleanță crede că „băieții lui au avut exemple demne de urmat și vor avea o carieră fructuoasă”, le zice „să nu uitate anii și colegii din academie” și le urează „drum cu puține coborîșuri și multe urcușuri”.

S-a dat start diplomelor oferind prioritate celor, care multe nopți au ținut calea cărții, uitînd de somn și de dorințe, acei feciori ai căror părinți pot lăcrima de bucurie, căci au absolvit cu

insigna „Militar eminent” înmînată de Comandantul Suprem al Forțelor Armate, Președintele Republicii Moldova împreună cu felicitare personală. Pentru efortul depus merită să fie menționați. Acești bravi tineri sînt Alexandru Tanasiev (infanterie), Mihail Pavlov (transmisiuni), Ion Demian (artilerie), Anatolie Matrosu (carabinieri), Laurențiu Moraru (grăniceri). Sîntem siguri că fiecare absolvent ar trebui menționat, căci fiecare e special.

Tînărul locotenent Mihail Pavlov, fecior de militar, îndeplinindu-și dorința de a deveni ofițer, mulțumește dascălilor pentru aportul pe care l-au adus în ghidarea și întărirea calităților la absolvenți, precum încredere, credin-

ță, bărbăție, curaj, onestitate, onoare, demnitate. Locotenentul Pavlov, originar din orașul Bălți, susține că „anii și circumstanțele nu vor șterge acele clipe și prietenii frumoase stabilite în anii de studenție”. Tăticul său, tot cu numele de Mihail, este bucuros și încîntat că feciorul său și-a încheiat cu succes studiile și îl sfătuie să nu se oprească aici, ci „să ajungă la funcția de ministru și gradul de general”, cu lacrimi vorbește fostul militar la vîrsta cărunteții.

Locotenent Alexandru Tanasiev menționează că acum la un nou pas în viața sa este mîndru de ceea ce a reușit, dar simte și multe semne de întrebare referitor la carieră și noi obligații. Cu toate acestea este ferm convins că

va face față, pentru că a avut parte de profesori și comandanți profesioniști care au știut să cultive tot ce e mai bun în ei, absolvenții promoției 2012.

Feerice momente în acorduri muzicale, locotenentii unul cite unul în-genunchează cu chipul la piept și cu atîta emoție chiar și pentru cei cu inima de fier. Tinerii locotenenți pleacă capul în semn de respect și mulțumire, de rămas bun Academiei Militare. În aceste clipe ușor identifici în mulțime mame și tați, frați și surori, ochii lor sincer și curat licăresc. Ei uită tot greul lipsei copiilor de acasă, ei dau apreciere unui viitor optimist. Plînge și rîde sufletul părinților pe notele melodiei „Ofițerii” de Ion Rață, îți tresare respirația la vîzului bănușilor aruncați în vîzduh, rămîi surprins de îmbrățișările celor noi veniți și celor care pleacă. Auzi pasul cadentat și-i vezi în formație cite trei, parcă de aceeași înfățișare, deși sînt toți unici, aceeași uniformă, dar privire diferită, însă cu același scop și gînd „absolvent-locotenent”.

Și iată că s-a încheiat acel moment mult visat: înmînarea diplomelor. O poză comună ce a immortalizat momentul peste ani va reuși să chinuie amintirile ofițerilor stîrnind zîmbetul copilăresc de altădată.

Mii de gânduri și zîmbete de mîndrie pentru părinți și dascăli, iar la absolvenți se perindă imagini din foștii ani de studiu, altădată amari, iar acum la despărțire mult prea dulci și pentru unii cu regrete, că nu au știut a prețui clipele frumoase alături de colegi. Această academie, altădată institut, liceu, colegiu ascunde atîtea istorii frumoase de prietenie, atîtea lacrimi vărsate de îndrăgostiți, atîtea ordine în aer tremurînd, emoții pozitive, servicii și sunet de pas cadentat, frică de abiturienți și încredere fermă de absolvenți. Și doar ei, studenții de altădată, promoție de promoție, peste ani și ani vor spune cu melancolie tare și rîspicat „cînd învîțam în academie...”

Pagină realizată de locotenent Mihaela MÎRZA

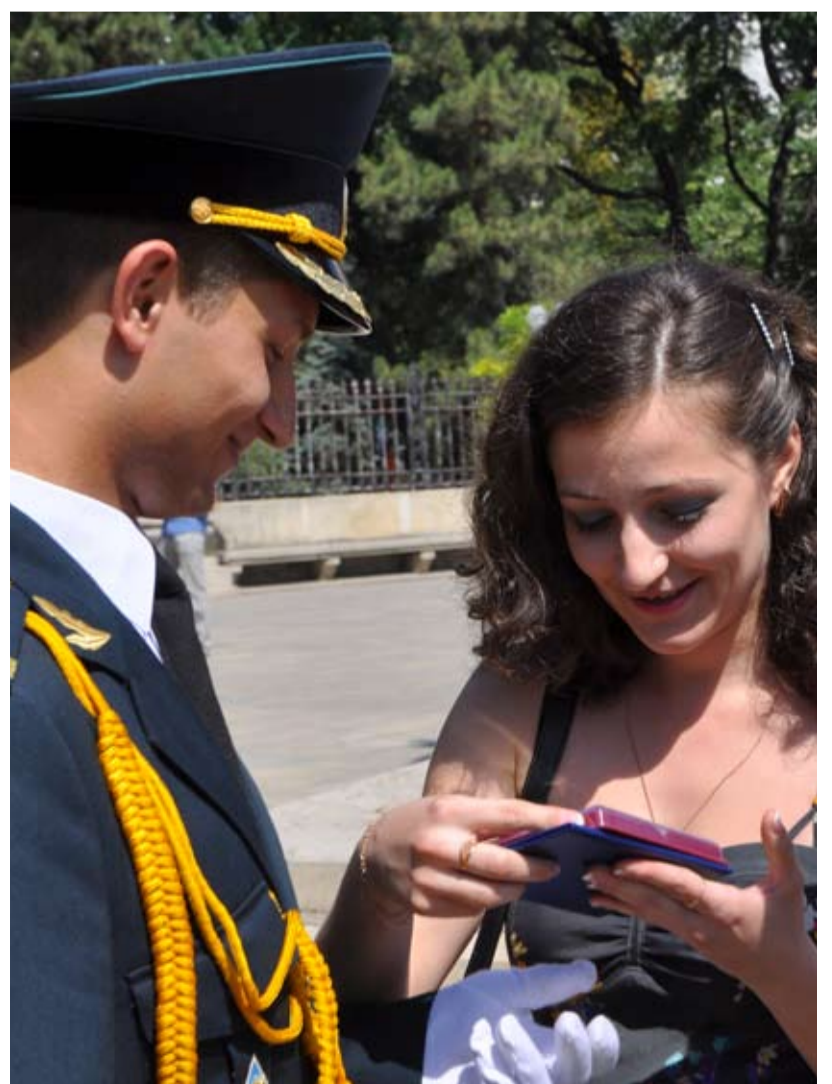

Academia Militară a Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” a fost creată la 1 noiembrie 2010. Este unica instituție militară de învățămînt superior din țară care asigură pregătirea calitativă a cadrelor de ofițeri profesioniști conform standardelor euro-atlantice la specialitățile: infanterie, artilerie, transmisiuni, grăniceri și carabinieri, ulterior asigurîndu-i cu locuri de muncă în unitățile militare ale Forțelor Armate ale Republicii Moldova.

La absolvirea Academiei Militare, tinerilor li se acordă gradul militar primar al corpului de ofițeri - „locotenent”, sînt licențiați în militarie și obțin specialitate civilă: ingineria și tehnologia transporturilor auto sau teleradiocomunicații în dependență de specialitate.

În anul 2012 Academia Militară a fost absolvită de 106 studenți, care au studiat la 5 specialități: infanterie – 25 persoane, artilerie – 11, transmisiuni – 14, grăniceri – 32 și carabinieri – 24. Dintre care 50 locotenenți sînt pregătiți pentru Armata Națională, 32 – pentru Departamentul Grăniceri și 24 pentru Trupele de Carabinieri.

Din anul 1992 pînă în prezent Academia Militară „Alexandru cel Bun” a pregătit pentru componente Forțelor Armate 1381 de ofițeri la cinci specialități – infanterie, artilerie, transmisiuni, carabinieri și grăniceri. Din anul 2012 în premieră la studii sînt acceptate domnișoare.

DOUĂ DRAPELE GHIDATE DE O SINGURĂ DEVIZĂ

În perioada 1-21 iunie, la baza de instruire a Brigăzii „Moldova” din municipiul Bălți, s-a desfășurat exercițiul „Joint Combined Exercise Training 2012” (JCET). Acesta a constat din antrenamentul comun între un grup de militari din cadrul forțelor speciale ale Armatei SUA și militari din Batalionul cu Destinație Specială „Fulger” al Armatei Naționale.

Generalul de brigadă Igor Cutie, comandantul Comandamentului Forțe Terestre, prezent la ceremonia de închidere a exercițiului, a declarat: „Forțele speciale ale Armatei Naționale și cele ale Statelor Unite ale Americii au demonstrat că se pot antrena și acționa împreună, înregistrând un rezultat care merită calificativul „foarte bine”.

Potrivit generalului Cutie, acest gen de exerciții sporește dezvoltarea profesionalismului, a cooperării, dar duce și la crearea de noi relații și prietenii, „căci doar prin interoperabilitate umană, coerentă este asigurată și ducerea la bun sfârșit a lucrului început”.

Brian Kemp, superiorul grupului militar de forțe speciale al Armatei SUA, a specificat că alături de militarii moldoveni poate merge în orice misiune, deoarece aceștia au dat dovadă de înalt profesionalism și atitudine constructivă în tot ceea ce fac.

„Participarea noastră la acest gen de activități ne oferă posibilitatea de a ne antrena și executa misiuni împreună cu colegii noștri americani, însușind unii de la alții noțiuni și elemente noi de pregătire de luptă, care ne vor fi de folos pe viitor”, a menționat maior Radu Burduja, comandantul Batalionului

cu Destinație Specială „Fulger”.

Sursa citată a menționat că primul exercițiu JCET s-a petrecut în 2009 și, deși a fost diferit de exercițiul din anul curent, militarii moldoveni sînt onorați că au posibilitatea să activeze alături de cei mai bine

pregătiți militari ai forțelor speciale. „Mai specifice au fost tragerile din autovehicule, deoarece din punct de vedere al resurselor noi nu avem mijloace tehnice pentru a le distruge în scop de a ne instrui”, a mai adăugat comandantul unității militare. Pentru schimb de experien-

mamentul din dotarea Armatei Naționale, cît și al SUA, au învățat a utiliza mai multe tipuri de exploziv, tehnici de trageri, proceduri standard de operare etc. Potrivit lui Burduja, în urma exercițiului vor fi trecute în revistă tehnicile noi de trageri din vehicule, astfel încît să fie apro-

mului ajutor în condiții de cîmp. Reprezentanții forțelor speciale au demonstrat cît de eficient și cît de operativ pot acționa în aplicarea unui pansament, stoparea hemoragiei, aplicarea cateterului și a perfuziei, sau cum prin palpăre corectă se poate depista locul rănirii.

Același exercițiu a atestat și capacitățile militarilor de a crea cu ajutorul obiectelor simple de uz cîi și mijloace de comunicații, în situații imposibile de a comunica prin alte metode performante. Exemplu a fost crearea unei antene de comunicație din cablu și crengi care ne-a oferit ocazia de a obține legătura cu un alt loc de emisie, mărturie că uneori lucrurile simple aplicate cu dibăcie și profesionalism dau roade.

Cel mai spectaculos și interesant loc, dar unde a fost acordată și cea mai mare atenție și muncă, a ținut de tacticile de luptă. Am fost plăcut surprinși de tragerile în condiții de stres, trageri din pistolul mitralieră cu trecere directă la trageri din pistol. Etalarea metodei preluată de la colegii americani „guns talking” a deschis scena unui adevărat teatru de operațiuni militare, care a culminat cu executarea salturilor cu parășuta.

Exercițiul „Joint Combined Exercise Training 2012”, organizat în cadrul Programului „Parteneriat pentru Pace”, a avut drept scop desfășurarea unui antrenament comun între militarii forțelor speciale ale Armatei SUA și ale Armatei Naționale a Republicii Moldova.

Locotenent Mihaela MÎRZA

și instruire, militarii SUA au venit cu echipament modern, cu aparataje de determinare a distanței pînă la obiectiv, optică performantă, ș.a.

Parașuțiști din Batalionul cu Destinație Specială au operat cu ar-

bat un regulament nou ce va conține toate recomandările.

Perioada desfășurării exercițiului a inclus mai multe etape. În prima fază militarii s-au instruit în domeniul medicinei, acordarea pri-

DISPUTE SPORTIVE ALE PACIFICATORILOR

Echipa Batalionului 3 Infanterie Independentă al Forțelor de Menținere a Păcii (FMP) din Coșnița a devenit învingătoare concursului „Cupa Pacificatorului”, desfășurat la Tabăra de odihnă pentru copii din satul Coșnița, raionul Dubăsari.

Pacificatorii din Coșnița au împărțit podiumul de premiere cu cei din Batalionul 1, Cocieri, care s-au clasat pe locul doi, iar militarilor din Compania infanterie independentă din Varnița le-a revenit locul trei în clasamentul pe echipe.

Potrivit locotenent-colonelului Vitalie Bujoreanu, locțiitor-șef militar

superior FMP, la competiție au participat patru echipe, formate din cîte 20 de militari, care au concurat la mai multe probe: tracțiuni la bara fixă, ridicarea halterei, tragerea otgonului, volei și mini-fotbal.

Bujoreanu a declarat că asemenea competiții se desfășoară anual și se bucură de popularitate printre efectivele de pacificatori, deoarece ele pun în valoare forța fizică a militarilor.

Concursul pentru „Cupa contingentului militar al Forțelor de Menținere a Păcii”, aflat la a 20-a ediție, este organizat de Comandamentul FMP.

Noutăți din unități

Ieri – civile, azi – cătanie

Pentru mulți tineri, armata propriu-zisă a început în luna iunie curent. În prima zi a lui cireșar, pe platoul unității militare din garnizoana Cahul s-a desfășurat ceremonia de absolvire a cursului de instruire militară inițială a întreg efectivului militar, încorporat în primăvara acestui an. Programul s-a încheiat cu evoluarea orchestrei militare, care a încununat frumos gama de emoții ale celor prezenți la solemnitate. După trei zile, în care soldații au beneficiat de concedii de stimulare, au fost detașați în unitățile militare ale Armatei Naționale. Treizeci și șase de ostași au rămas să îndeplinească serviciul militar în Brigada „Dacia”. Pe parcursul lunii iunie s-au desfășurat ședințe pentru pregătirea la specialitățile: conducători auto, ochitori, pușcași, geniști ș.a.

Rutina zilnică pentru militarii de la Cahul implică antrenamente riguroase chiar și în ciuda arșitei insuportabile care s-a abătut asupra teritoriului țării. E dificil să faci față acestor provocări, dar nu și imposibil. În final cei puternici înving.

La 22 iunie, militarii Brigăzii „Dacia” împreună cu oficialii ai administrației publice locale Cahul au participat la manifestații consacrate celei de-a 71-a aniversare de la începutul Războiului II mondial. Localnicii au participat la mitingul și ceremonia de depunere de flori în memoria victimelor războiului. Comemorarea celor care s-au jertfit în război a presupus și coborîrea drapelului național în bernă. Spre sfârșitul zilei, militarii în termen au vizionat un film, după un scenariu bine încheiat, care reflecta adevărata dramă a celui mai dezastruos război pe care l-a văzut vreodată omenirea.

Evocînd memoria

La 19 iunie, cînd s-au împlinit 20 de ani de la luptele de la Tighina, considerate drept cele mai sîngeroase din conflictul de pe Nistru, la Bălți, militarii din Brigada „Moldova”, cu implicarea mai multor voluntari, au organizat un miting de comemorare și au adus omagiu eroilor căzuți pe cîmpul de

luptă în vara anului 1992. La manifestație au mai participat combatanți, reprezentanți ai organelor de conducere care au ținut discursuri și au mulțumit pentru eroismul celor care au luptat pentru integritatea și suveranitatea Republicii Moldova. Potrivit unor estimări, în conflictul de pe Nistru au murit circa 1500 de oameni.

Conflictul armat s-a mai soldat cu mii de răniți - militari și civili, și cu pagube materiale enorme suportate de populația de pe ambele maluri ale Nistrului.

Armata începe nu cu ziua recrutării

Ea începe cu istorisirile celor mai în vîrstă, despre „pe vremea cînd eram soldat”, cu filme sau cu vacanța de vară din timpul anilor de liceu. La 20 iunie, 70 de tineri din raioanele de nord ale țării s-au mobilizat în 5 echipe participante și au disputat Cupa jocurilor militar-sportive cu genericul „Pe meleagurile natale”, etapa zonală. La spartachiadă au participat recruți cu vârste cuprinse între 16-18 ani, care urmează să fie încorporați în Forțele Armate. Competițiile sportive s-au desfășurat individual și pe echipe. Programul concursului a inclus curse de alergări pe distanțele 100 și 1000 m, tracțiuni în brațe la bara fixă, aruncarea grenadei de mînă, ridicarea halterei, trageri din arma pneumatică, tragerea otgonului, ștafeta militară, montarea și demontarea pistolului mitralieră.

De premiul întii s-a învrednicit echipa din Rîșcani. Locul doi a fost ocupat de echipele din raioanele Glodeni și Fălești. Iar locul trei a fost împărțit de Sîngerei și Bălți. Pe final, participanții au fost invitați să guste din tradiționalul terci ostășesc.

Spartachiada recruților este structurată în 3 etape: raională, zonală și republicană. Cîștigătorii urmează să se dueleze în etapa finală, ce va avea loc la Chișinău în luna iulie.

De subliniat că baza materială pentru desfășurarea competiției a fost asigurată de Brigada „Moldova”.

Locotenent Natalia ANDRONACHI

RĂZBOI LA NISTRU (VI)

(Continuare din nr. 2-7)

Printr-un apel adresat populației din raioanele din stînga Nistrului, Guvernul Republicii Moldova a demascat politica extremistă, antipopulară, a liderilor tiraspoleni, care au adus țara în prag de război. Puterea

executivă cerea militarilor ruși să respecte principiile de neamestec în treburile interne ale republicii noastre, legile și hotărârile oficiale, să nu furnizeze arme forțelor antidemocratice.

În situația creată, factorii de decizie de la Chișinău au decis să creeze puncte de comandă în imedi-

ata apropiere a zonei de conflict. Un punct de comandă, prevăzut pentru acțiuni în zona de centru, a fost organizat în localitatea Holercani. De la punctul de comandă din orașelul Anenii Noi se coordona efectivul antrenat pe direcția sud.

Incidentele armate și represiunile contra populației din raioanele nistrene ale țării se intensificau tot mai mult și mai mult. La 24 martie 1992, gardiștii și căzăcimea au deschis periodic focul din automate pe toată linia de apărare cuprinsă între satul Coșnița și orașul Tighina. La intrarea în Tighina, i-au atacat pe polițiști.

Situația impunea crearea unui stat major, care a și fost înființat la punctul de comandă Holercani, condus de către viceministrul de interne, Valeriu Muravschi. De aici se coordona direcția de luptă Coșnița-Doroțkaia, Cocieri-Dubăsari. În acest mod, acțiunile de luptă se puteau coordona operativ, devenind posibilă și gruparea de forțe și mijloace destinate pentru combaterea acțiunilor banditești. Situația impunea crearea de structuri speciale.

După aderarea Republicii Moldova la Organizația Națiunilor Unite, președintele M. Snegur a expediat secretarului general ONU o telegramă prin care îl informa privitor la acțiunile separatiștilor și solicita contribuția ONU la soluționarea conflictului militar.

La 28 martie 1992, președintele M. Snegur a declarat stare excepțională pe teritoriul țării. Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Securității Naționale, în interacțiune cu unitățile Armatei Naționale, trebuiau să întreprindă măsuri urgente, în vederea lichidării și dezarmării formațiunilor paramilitare din stînga Nistrului, să ia măsuri de depistare și reținere a persoanelor care au comis crime împotriva instituțiilor de stat și populației pașnice. Președintele a adresat și un apel către populația Moldovei, iar la 20 martie, în baza art. 4 al legii „Cu privire la Forțele Armate ale Republicii Moldova” și-a asumat obligațiunile de Comandant Suprem al Forțelor Armate ale Republicii Moldova, pentru a coordona operativ și centralizat acțiunile de luptă ale polițiștilor, carabinierilor, voluntarilor, rezerviștilor etc.

La 31 martie 1992, Parlamentul Republicii Moldova a format o comisie specială care să propună soluții de ameliorare a situației create. Din componența ei făceau parte reprezentanți ai tuturor fracțiunilor parlamentare, împuterniciți să facă propuneri pentru soluționarea pașnică a conflictului în baza normelor și standardelor internaționale.

Situația s-a agravat dramatic odată cu implicarea directă a Rusiei în afacerile interne ale Republicii Moldova, realizată fățiș prin vizita la

Tiraspol a vicepreședintelui Rusiei, Aleksandr Ruțkoî. Demnitarul rus s-a pronunțat deschis în favoarea implicării armatei ruse în conflict, invocînd motivul „protejării cetățenilor ruși din zona transnistreană”.

Conducerea Moldovei a adresat imediat telegrame președintelui Rusiei și Congresului deputaților poporului din Federația Rusă, luînd atitudine față de declarațiile de la Tiraspol ale oficialului rus. Forul moscovit a susținut însă poziția oficialului rus. Astfel, în conflict s-au implicat statele vecine și factorii externi. La cele câteva reuniuni ale miniștrilor afacerilor interne ai Moldovei, Rusiei, României și Ucrainei, au fost puse în discuție și aprobate o serie de principii de reglementare pașnică a conflictului. S-a instituit o comisie mixtă, care urma să inițieze un proces de dezarmare a părților aflate în conflict.

La 14 aprilie 1992 a fost creată noua componență a Consiliului Suprem de Securitate, sub conducerea directă a președintelui țării. Din păcate, acțiunile de luptă ale unităților moldovenești se limitau doar la apărarea pasivă a pozițiilor deținute. Unele decizii pripite influențau negativ moralul polițiștilor, ofițerilor, voluntarilor și populației pașnice.

Va urma

Locotenent-colonel
dr. Vitalie CIOBANU
Foto: Tudor IOVU

ENGLEZA - IMPERATIVUL PROGRESULUI

Centrul lingvistic (CL) din cadrul Academiei Militare a Forțelor Armate are drept scop implementarea concepției cu privire la Instruirea lingvistică în Armata Națională și racordarea procesului de instruire lingvistică la imperativele timpului, iar întreaga activitate a centrului este concepută ca răspuns la cerințele impuse de amplificarea procesului de comunicare lingvistică.

Recent, 22 militari din cadrul marilor unități, unităților militare și instituțiilor Armatei Naționale au finalizat cursurile intensive de bază și intermediare de studiere a limbii engleze. Durata perioadei de instruire a constituit 19 săptămîni atît pentru grupa de bază, cît și pentru cea intermediară, avînd drept obiectiv principal dezvoltarea performanțelor lingvistice la cele patru deprinderi (citit, ascultat, vorbit, scris) cu evaluarea la final de curs în conformitate cu criteriile STANAG 6001. Astfel, la finalul cursului de instruire lingvistică, cursanții CL au fost supuși testului ALCPT, utilizat pentru determinarea eligibilității studenților pentru testarea STANAG 6001.

Ulterior, pe parcursul perioadei 18-22 iunie curent, în cadrul Centrului Lingvistic a fost organizată și desfășurată testarea STANAG 6001, utilizîndu-se teste bi-nivel L.1/2 și L.2/3, ajustate în corespundere cu recoman-

dările experților BICL (Biroul Internațional de Cooperare Lingvistică).

Succesele de pînă în prezent s-au datorat în mare măsură programelor și materialelor folosite ca suport (manuale editate de universitățile din SUA și Marea Britanie). Este de menționat faptul că, cu suportul ambasadei SUA și a Biroului de Cooperare Militară, grupa intermediară a beneficiat de programul “guest speaker”, care are drept scop formarea, dezvoltarea și menținerea competențelor lingvistice ale militarilor ce studiază limba engleză și de a oferi informații cu privire la Statele Unite ale Americii.

Pînă în prezent circa 627 de militari au fost instruiți în cadrul centrului nominalizat, iar activitățile didactice desfășurate au dus la progrese marcate în direcția ridicării nivelului de pregătire în domeniul limbilor străine, cu accent pe limba engleză.

DRAMA DEPORTĂRILOR STALINISTE

Pactul Ribbentrop-Molotov a avut consecințe tragice pentru populația de pe teritoriile ocupate, inclusiv pentru populația din Basarabia, nordul Bucovinei, ținutul Herța și sudul Basarabiei. Anexarea acestor provincii la URSS, la 28 iunie 1940 a fost urmată de măsuri represive de către regimul stalinist. Deportarea băștinașilor în Siberia și Kazahstan a fost una din metodele terorii instituite pe teritoriile ocupate, în scopul menținerii forțate a regimului sovietic.

Domnul Procopii Raicev, profesor de matematică, păstrează în memoria sa toată drama acelor zile, care ar fi bine să nu se mai repete niciodată: „Țin minte ziua de 28 iunie. Aveam 10 ani atunci. Am fost la prășit în acea zi. Pămîntul nostru era în apropiere de calea ferată și tatăl meu, om experimentat care a trecut războiul din 1914, a spus că ceva se întîmplă. El a observat că trenurile cu armata română ple-

că spre România. Imediat au venit și „politrucii” ruși. Tatăl meu ne-a

Prima generație a intelectualilor din satul nostru este numită „generația împușcaților”. Toți au fost omorîți, așa cum s-a întîmplat în toată Moldova.

trimis acasă, dar singur a rămas să vorbească cu ei, deoarece îi era in-

terasant să afle ce se petrece. Cînd s-a întors acasă, și-a aruncat cușma jos și a spus: „Nu. Aceștia nu sînt rușii ceia”. Mama l-a întrebant: „De ce?”. El a răspuns: „Ei nu cred în Dumnezeu”. A doua zi în satul nostru bulgăresc s-a făcut o adunare, la care sătenii au fost întrebati: „În ce limbă doriți să fie instruiți copiii dvs. la școală: în rusă sau în bulgară?” Tatăl meu a tăcut, nu a răspuns nimic, dar unii săteni au strigat într-un glas: „Sigur că în bulgară! Doar noi sîntem bulgari!” A doua zi toți cei care au strigat au fost exilați în Siberia, unde pînă în prezent învață limba bulgară.

Prima generație a intelectualilor din satul nostru este numită „generația împușcaților”. Toți au fost omorîți, așa cum s-a întîmplat în toată Moldova. Eu fac parte din a doua generație, care a plecat la studii începînd cu anul 1945.

Cred că a venit momentul să spunem adevărul, cît de greu nu ne-ar fi. La fel s-a întîmplat și în știință. Galileo, Bruno, Copernic au fost prizonieri pentru adevăr, dar n-au renunțat la el.

Cu 20 de ani în urmă ni se spunea că este devreme să spunem cine sîntem, este devreme să ne ținem de frați. Au trecut două decenii, dar acei oameni care cunosc acest adevăr se tot tem să-l spună. Dar cînd o să-l spunem, dacă nu acum? Dacă mai tăcem încă 20 de ani, o să pierdem tot și transnistria o să ajungă pînă la Prut.”

Interpretul Ricky ARDEZIANU:

„Dacă ar fi cazul să mă ridic cu arma în mână pentru a-mi apăra patria, evident aş face-o”

- **Domnule Ardezanu, v-am auzit vorbind că ați îndeplinit serviciul militar în termen în perioada sovietică. Am decis să vă invităm să ne vorbiți despre anii de armată, despre acele fragmente cazone pe care le mai povestiți și astăzi cu drag prietenilor.**

- A fost demult, în anii 1976-1977. De fapt, așa a început biografia mea. După absolvirea școlii natale din satul Rîșcova, actualmente raionul Criuleni, am fost instructor de pionieri. În scurt timp, am fost chemat să îndeplinesc serviciul militar în armata sovietică, la grăniceri. Inițial, am fost instruit în școala militară de sergenți din Vladivostok. Apoi m-am rugat ca să fiu detașat la sud, la Marea Neagră, pentru că eram grănicer care păzea cu ajutorul dispozitivelor tehnice, pe apă. În schimb, am fost repartizat pe insulele Kurile. Acolo am făcut un an și jumătate de serviciu militar. Și acum chiar îi mulțumesc domnului acela, pe unde o mai fi fiind acum el, care m-a îndemnat să merg într-acolo. Am văzut cu totul altă lume, cu vulcani, m-am scăldat în ape termale, am mâncat carne de urs, pește din specia Somonilor. Au fost momente foarte frumoase. Niște amintiri pe care le voi păstra tot restul vieții. Revelații feerice. S-a întâmplat ca într-un basm.

- **De regulă, situațiile amuzante care ni s-au întâmplat în armată rămân cu noi pentru o viață. Purtați și dumneavoastră, prin ani, o situație care vă provoacă la zâmbet?**

- Au fost mai multe. Îmi amintesc o situație foarte amuzantă. Eram în școala militară, venisem boboc de acasă, numai ne tunsese și ne dăduseră câte un pistol automat și trebuia să păzim pe acolo. Dar noi încă nu eram obișnuiți cu treaba asta, eram în primele săptămîni de serviciu militar. Și-apoi, mă învățase unul că dacă vreau să mai dorm un pic, să o fac pe o masă dosită undeva. Și eu m-am întins pe masa aceea. Pe la miezul nopții, a venit unul dintre ofițerii de serviciu și când m-a văzut, a trîntit cu un baston în masa aceea, am sărit ca ars și m-am lovit cu capul de zid. Și mi-a zis: „Mai mult să nu faci așa!”. Am răspuns: „Înțeles! Să trăiți!” și de atunci nu s-au mai întâmplat chestii de astea.

- **Am putea să zicem că ați avut un serviciu militar ușor...**

- Sigur că a fost ușor. Pentru că eu eram sportiv prin excelență – bara fixă, paralelele, tocmai ceea de ce are nevoie soldatul în armată. Cîntam la chitară, eram suflul pichetului. Vorba cîntecului: „Unde joacă hop și eu, / Nu stau mult pe gînduri, / Așa-s eu de felul meu / Și așa voi fi mereu”. Eram în primele rînduri, în ciuda faptului că vorbeam rusește rău. Chiar rugasem părinții să-mi trimită un colet cu manuale de limbă rusă ca să deprind și eu cît de cît, pentru că nu aveam experiență. Vorbeam doar cu: „Idi zavidi dizeli” sau „film smotreti budem”, „tovarăș polcovnic”. Dar cu toate astea, eram iubit de comandanți și de colegii mei, pentru că eram așa după cum sînt și acum.

- **Dacă ați trecut cu ațita ușurință prin viața cazonă, de ce nu ați ales cariera militară?**

- Nu. Cazarma a fost doar un crîmpei din viață. Bineînțeles că nu este pentru mine meseria de militar. Dacă ar fi

cazul, spre exemplu, ca să mă ridic cu arma în mână pentru a-mi apăra patria, evident aş face-o. Așa cum o făceau toți concetățenii mei, pentru că aceasta este datoria oricărui bărbat.

- **Ce făcea prietena dvs chitara? Ați venit cu ea la armată?**

- Nu. Acolo, la pichet, era o chitară la care cîntau toți care știau cît de cît să cînte. Evident că nu știau prea mulți.

- **Cîntați despre ce?**

- Despre tot, inclusiv învățasem din folclorul militar. Fără chestia asta nici nu putea să se petreacă vreun eveniment. Și mai ales că grănicerii erau considerați ai KGB-ului, erau bine dotați, îmbrăcați, purtam cizme și uniforme de ofițer. Era considerată de elită și noi ne mîndream că am avut norocul să slujim în acest gen de armă.

- **Acum mai cîntați despre armată?**

- Da, am o melodie preluată din repertoriul legendarului grup „Savoy” care se numește „Vin ofițerii în mantale” sau balada anului 1911. Textul îi aparține lui Ion Lătreanu, muzica lui Marian Nistor. O melodie extraordinară pe care puteți să o ascultați în interpretarea mea.

- **Într-un context, ați menționat că aveți grad de plutonier. În ce circumstanțe l-ați primit?**

- Funcția pe care o îndeplineam în armată era șef al postului tehnic de observație, care era de plutonier. Am urcat ierarhic, de la caporal spre plutonier. În afară de aceasta, am fost decorat cu medalia „Pentru merit deosebit în paza graniței”. Doar că am un frățior mai mic care, cînd plecasem la armată, avea vreo 2 anișori. Iar cînd am revenit, era deja mare și se juca de-a războiul prin pădure. S-a jucat de-a războiul inclusiv în hainele și medaliile mele și mi le-a pierdut. Spre regret, am rămas doar cu chipiul.

- **Ați lăsat pe cineva cu dor de dumneavoastră acasă?**

- Mă îndrăgostisem eu de o domnișoară care venise soră medicală la noi în sat. Și, fiind instructor de pionieri, îi făceam curte, mai ales dacă cîntam și la chitară. Eu mă duceam pe la ea, la punctul medical, pînă am început să ne întîlnim. Țin minte că îi aduceam lăcrămișoare. Numele ei era Natașa.

Acum să vă povestesc o istorie amuzantă legată și de ea. Satul nostru se află la 36 km de Chișinău. Cînd m-au chemat

la armată, ne-au adunat la Memorial. Am umblat cît am umblat pe acolo și dacă nu ne-au luat din prima zi, am zis de ce să stau peste seară dacă, probabil, mîne dimineață ne vom porni. Am plecat acasă și nu m-am mai culcat, dar m-am dus cu Natașa să mai stăm în ograda bisericii care era închisă. Pe sub nuci, îi rosteam versuri, ca să se facă deja dimineață și să mă întorc în Chișinău, la punctul acela de recrutare. Mă duc acolo și cînd colo mă declară dezertor. Echipa mea de zece persoane deja plecase la Odesa. Pedepsa – din contul meu la Odesa. Am plătit 12 ruble la taxi și m-am dus la Odesa. Colegii mei tocmai se tundeau pînă la piele. Apoi, seara ne-au urcat în avion și am zburat spre Vladivostok.

- **Vreau să vă întreb dacă v-a așteptat Natașa să vă întoarceți de la armată?**

- Nu m-a așteptat, peste un an s-a și căsătorit cu un consătean mai mare, care era cu armata făcută. De ce să-l aștepte ea pe Ricky?!

- **Vă pare rău că nu v-a așteptat?**

- Eh, câte iubiri au mai fost!

- **V-a ajutat în vreun fel livretul militar în viață?**

- Da, m-a ajutat. După armată, un an de zile am lucrat la uzina de tractoare ca ucenic de strungar. Paralel, am început să colaborez cu ziarul de ramură „Secera și ciocanul”. Am scris cîteva materiale ca în toamnă să merg la facultate, la secția de pregătire universitară. Dar acolo mi se cerea să am doi ani de muncă sau recomandare din armată. Eu aveam doar un an de muncă. Mi-am luat îndreptare de la uzina de tractoare, de la ziarul la care am activat și recomandarea din armată care venise cu ștampilă tocmai de pe insulele Kurile. Dar uitasem să prezint recomandarea aceea la universitate. Cînd, pe la Anul Nou, s-au verificat documentele și mi s-a zis că voi fi exmatriculat. Mi s-a dus inima în călcîi. Cum așa?! Și iată, grație livretului militar, am terminat studiile la secția de pregătire, după aceasta am intrat la Facultatea de Jurnalism.

- **Dorul de armată v-a adus printr-o unitate militară a Armatei Naționale?**

- Sigur că da. Am vizitat multe uni-

tăți militare, deja în postură de interpret. Am fost la Mărculești, la Cahul, în Batalionul de Gardă, am fost și la Ministerul Apărării. Dar să vă mai povestesc o istorioară amuzantă. După ce am venit de la armată, am intrat la Facultatea de Jurnalism și am făcut cantonament la Bălți. Pe atunci se vorbea mai mult rusește. Eu umblam cu niște plete lungi, dar acolo nu se permitea să umbli așa. Cîntam în formația universității, pe atunci „Plai”. Și era un superior care-mi tot zicea: „A șto, student Ciubotaru, vi sebe pozvoleate s takimi dlinîmi volosami”. Iar eu îi ziceam: „Tovarăș colonel, eu apăr onoarea universității și a țării, eu abia m-am întors din Germania, mie mi se permite să port plete atît de lungi. M-a întrebât cu cine am cîntat acolo și am răspuns: Cu „Fon baun şlam baun”. Sigur că am inventat o trupă care să sune nemțește.

Și el: „Dacă-i așa, purtați pletele lungi”. Erau multe situații amuzante, legate de militarie și după revenirea în țară. Îmi amintesc de unul pe nume Cruglii, de la catedra militară, care mă tot avertiza că o să mă prindă la Bălți și nu știu ce-o să-mi facă. Și asta pentru că am tradus „Voennoe delo” în română „Treaba militară”. Și toți rideau pe seama asta.

- **Ce mesaj aveți pentru militarii Armatei Naționale?**

- Armata te impune să sapi tranșee, să faci altceva, să mergi tîrîș, dar chestia asta te face bărbat puternic, așa încît, cînd te vede fata mai că se îndrăgostește de zece ori mai mult decît cînd te petrecuse bobocel în unitate. Fiți puternici, asta e urarea mea pentru voi.

Locotenent major
Inga MIHAILOVA

